

הכנסת העשרים וחמש

יוזמים : חברי הכנסת
יצחק קרויזר
יעל רון בן משה
צביקה פוגל
יונתן מישרקי
יוסף טייב
מיכאל מרדכי ביטון
חיה אתי עטייה
ששון ששי גואטה

6588/25/פ

הצעת חוק אסדרת משק הפסולת בישראל והקמת הרשות הארצית לטיפול בפסולת, התשפ"ו–2026

מטרות

1. מטרתו של חוק זה היא להבטיח את הגנת הסביבה, בריאות הציבור וניצול מיטבי של משאבי הטבע והקרקע בישראל, באמצעות הסדרת פעילות משק הפסולת בישראל לטובת הציבור, תוך הבטחה של שירות סדיר, אמיין ויעיל; מניעה וצמצום של מפגעים סביבתיים וזיהום מקורות מים, קרקע ואוויר, הנגרמים מפסולת; קידום ודאות רגולטורית וכלכלית ועידוד השקעות בתשתיות טיפול מתקדמות; העצמת יכולתן של הרשויות המקומיות בניהול משק הפסולת בתחומן, תוך ייעול הליכי ההובלה והטיפול והפחתת הנטל הכלכלי על הקופה הציבורית ומיגור פשיעה והון שחור בתחום הפסולת והמחזור.

פרק א' : פרשנות

הגדרות

2. בחוק זה –

"אתר לטיפול בפסולת" – מקום או מיתקן מורשה לפי כל דין שמתבצע בו טיפול בפסולת, לרבות אחסון ביניים;

"אתר קומפוסטציה" – אתר לטיפול בחומר אורגני מיוצב;

"בעל רישיון" – מי שקיבל רישיון לפי חוק זה ;

"השבה" – פעולה שנועדה לאפשר שימוש בפסולת, ובכלל זה שימוש בפסולת כתחליף לחומר אחר, לרבות מיחזור או השבה לאנרגיה ;

"השבה לאנרגיה" – הפקת אנרגיה מפסולת באמצעות תהליך מבוקר או עיבוד חומרים לדלק או חומר אחר לייצור אנרגיה ;

"חוק הגנת הפרטיות" – חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981¹ ;

"חוק להסדרת הטיפול באריזות" – החוק להסדרת הטיפול באריזות, התשע"א-2011² ;

"חוק לטיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות" – חוק לטיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות, התשע"ב-2012³ ;

"חוק שמירת הניקיון" – חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984⁴ ;

"טיפול בפסולת" – השבה או סילוק של פסולת, וכן פעולות הכנה ושלבי ביניים בתהליך כאמור ;

"יעדי הממשלה" – יעדים ארוכי טווח שנקבעו לפי סעיף 19 ;

"יצרן פסולת" – מי שפעילותו יוצרת פסולת או לכלוך, לרבות במסגרת ייצור, צריכה, בנייה, הריסה, חקלאות, מתן שירותים או כל פעילות אחרת ;

"כלי אצירה" – כלי קיבול מכל חומר שהוא, המיועד להיות מותקן על רכב להובלת פסולת באופן קבוע או זמני, המשמש לאצירת פסולת, לכל פרק זמן שהוא ;

"מוצר החייב באחריות יצרן" – כל אחד מאלה :

- (1) אריזה כהגדרתה בחוק להסדרת הטיפול באריזות ;
- (2) ציוד חשמלי ואלקטרוני, סוללה ומצבר כהגדרתם חוק לטיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות ;
- (3) מכל משקה כהגדרתו בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999⁵ ;

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.
² ס"ח התשע"א, עמ' 278.
³ ס"ח התשע"ב, עמ' 530.
⁴ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.
⁵ ס"ח התשנ"ט, עמ' 170.

(4) צמיג כהגדרתו בחוק לסילוק ולמיחזור צמיגים, התשס"ז – 2007⁶;

"מיחזור" – עיבוד של פסולת למוצרים, לחומרים או לחומרי גלם, למטרה שלשמה יועד החומר או המוצר לראשונה או למטרה אחרת;

"מיתקן מיון ומעבר" – מתחם או מיתקן המקבל פסולת ומעבירה לאחר כפסולת ממוינת או שאינה ממוינת, לטובת טיפול בפסולת;

"מליאת הרשות", "המליאה" – מליאת רשות הפסולת כאמור בסעיף 28;

"הממונה" – עובד הרשות שמינה יושב ראש הרשות למילוי סמכות הרשות לפי סעיף 5 ו-23(6);

"מערכת תשלומים" – מערכת תשלומים להובלה וטיפול בפסולת לפי הוראות סעיף 17;

"סילוק" – פעולה בפסולת שאינה השבה, ובכלל זה הטמנה ושריפה שלא לשם הפקת אנרגיה, גם כאשר בפעולה יש תוצר לוואי של הפקת חומר או אנרגיה;

"עוסק בפסולת" – מי שעושה פעילות טעונה רישום או רישוי דרך עיסוק, בין כעיסוקו העיקרי ובין כעיסוק נלווה לעיסוקו העיקרי ולמעט רשות מקומית המציבה כלי אצירה ומובילה פסולת בתחומה בעצמה;

"פסולת" – כהגדרתה בחוק שמירת הניקיון, לרבות שיירי תוצרים, פסולת בניין, פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני ופסולת מעורבת;

"פסולת בניין" – חומרים ושיירי חומרים המשמשים לבנייה, או שמשמשים בהם בקשר לעבודות בנייה שאינם בשימוש ואינם מיועדים לשימוש, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים;

"פסולת מעורבת" – פסולת מוצקה, מכל מקור שהוא, לרבות ממשק בית, מבית עסק, מתעשייה או מחקלאות, המכילה מרכיבים אורגניים ואחרים, ואשר אינה מכילה חומר מסוכן;

"פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני" – כהגדרתה בחוק לטיפול סביבתי בציוד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות;

"פעילות טעונה רישוי" – פעילות שהיא אחת מאלה:

⁶ ס"ח התשס"ז, עמ' 96.

(1) טיפול בפסולת ;

(2) הובלת פסולת ;

(3) ניהול מערכת ;

”פעילות טעונה רישום” – פעילות שהיא אחת מאלה :

(1) ייצור או ייבוא מוצר החייב באחריות יצרן ;

(2) אספקת והצבת כלי אצירה ;

”פעילות בפסולת” – כל אחד מאלה : אספקת והצבת כלי אצירה, טיפול, הובלה, ייצור או ייבוא מוצר החייב באחריות יצרן ;

”צרכן” – מי שמקבל שירות פסולת מבעל רישיון ;

”רישיון להובלת פסולת” – רישיון להובלת פסולת בין בעלי רישיון או רשויות מקומיות ;

”רישיון לטיפול בפסולת” – רישיון לכל אלה :

(1) הפעלת מיתקן מיון ומעבר ;

(2) הפעלת אתר לטיפול בפסולת ;

(3) הפעלת אתר קומפוסטציה ;

”רישיון לניהול מערכת” – רישיון לניהול מערכת תשלומים ;

”רכב להובלת פסולת” – רכב מסחרי, רכב משא או רכב עבודה כהגדרתו לפי פקודת התעבורה⁷, המשמש להובלת פסולת, בכמות העולה על 1 מטר מעוקב, או המיועד לשמש להובלה כאמור, למעט אחד מאלה :

(1) רכב של אדם המפנה פסולת שנוצרה בנכס שבבעלותו או בהחזקתו, ובלבד שהובלת הפסולת או הטיפול בה לא נעשה על דרך עיסוק ;

(2) רכב של משווק המוביל פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני שנמסרה לו לפי סעיף 30 לחוק לטיפול סביבתי בציוד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות ;

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

"הרשות" – רשות הפסולת שהוקמה לפי סעיף 22 ;

"רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית, וכן איגוד ערים שבין תפקידיו איסוף והובלה של פסולת ;

"שיירי תוצרים" – תוצרי לוואי של כל אחד מאלה :

(1) תהליך טיפול בפסולת באתר לטיפול בפסולת ; בין היתר, אפר מרחף ואפר תחתי ;

(2) טיפול אורגני בפסולת שאינו מוסדר במסגרת חוק אחר ;

"שימוש חוזר" – שימוש נוסף במוצר או ברכיב מתוך מוצר, שאינם פסולת, לאותה המטרה לשמה נעשה השימוש במוצר או ברכיב בפעם הראשונה ;

"תוכנית פיתוח" – תוכנית פיתוח לאומית כמשמעותה בסעיף 21 ;

"תוכנית אב" – תוכנית אב רב-שנתית כמשמעותה בסעיף 20 ;

"תעריפים" – כל סוגי התשלומים שמשלם יצרן פסולת או אוסף פסולת או רשות מקומית לבעל רישיון ;

"השר" – השר להגנת הסביבה ;

"השרים" – השר להגנת הסביבה ושר האוצר ;

פרק ב': מרשם ורישיונות לעוסקים בפסולת

סימן א': מרשם

3. חובת רישום במרשם (א) לא יעשה אדם, דרך עיסוק, בין כעיסוקו העיקרי ובין כעיסוק נלווה לעיסוקו העיקרי, בעצמו או באמצעות אחר, פעילות טעונה רישום, אלא על פי רישום לפי חוק זה.

(ב) לא יעשה אדם שימוש דרך עיסוק כאמור בסעיף קטן (א), בין כעיסוקו העיקרי ובין כעיסוק נלווה לעיסוקו העיקרי, בעצמו או באמצעות אחר, אלא בכלי אצירה וכלי רכב להובלת פסולת שנרשמו במרשם ולפי הוראות חוק זה.

(ג) בעל כלי אצירה או בעל רכב להובלת פסולת, המספק או מציב כלי אצירה או מוביל פסולת, דרך עיסוק, ירשום במרשם כלי אצירה או רכב להובלת פסולת.

4. תנאים לרישום
השר, רשאי לקבוע תנאים לרישום במרשם, והכול כדי להבטיח את האצירה, ההובלה והטיפול בפסולת בהתאם למטרות חוק זה, וכדי למנוע פגיעה בסביבה או בבריאות הציבור.

5. מרשם עוסקים בפסולת
(א) הממונה ינהל מרשם של העוסקים בפסולת, של בעלי רישיון, של כלי אצירה ושל רכב להובלת פסולת (בחוק זה – המרשם); המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור ויפורסם באתר האינטרנט של הרשות.

(ב) הרשות רשאית לקבוע הוראות לעניין אופן ניהול המרשם ולעניין הגשת הבקשה לרישום במרשם, הפרטים שייכללו בה והמסמכים שיצורפו אליה.

(ג) מי שרשום במרשם ידווח לממונה לאלתר אם חדל להתקיים בו תנאי מהתנאים לרישום במרשם שנקבעו לפי סעיף 4.

6. בקשה לרישום במרשם
(א) המבקש להירשם במרשם, יגיש לממונה בקשה, במתכונת שפרסמה הרשות ובצירוף אסמכתאות להוכחת עמידתו בתנאי הרישום; הממונה רשאי לדרוש ממגיש בקשה מידע ופרטים נוספים הדרושים לו לשם החלטה בבקשה.

(ב) נוכח הממונה כי התמלאו התנאים לרישום במרשם לפי הוראות חוק זה, ירשום את המבקש במרשם; הממונה רשאי להביא בחשבון לעניין הרישום הוראות לפי סעיף 9.

(ג) מצא הממונה כי מתקיימות נסיבות שבשלהן אין לרשום את המבקש במרשם, יודיע על כך למבקש, בהודעה מנומקת בכתב, וייתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו בסמוך לאחר מתן ההודעה.

(ד) החלטת הממונה בבקשה לפי סעיף זה תינתן למבקש בתוך 30 ימים מיום שהוגשה, ואולם, רשאי הממונה להאריך את המועד למתן תשובה ב-30 ימים נוספים אם נוכח כי הדבר דרוש לו לשם השלמת בדיקת הבקשה; דרש הממונה ממגיש הבקשה מידע ופרטים נוספים, לא יובא במניין התקופה כאמור פרק הזמן שעד להגשת מידע ופרטים כאמור.

סימן ב': רישיון

7. חובת קבלת רישיון
(א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 3(א), לא יעשה אדם, דרך עיסוק, בין כעיסוקו העיקרי ובין כעיסוק נלווה לעיסוקו העיקרי, בעצמו או באמצעות אחר, פעילות טעונה רישוי, אלא על פי רישיון לפי חוק זה.

(ב) לא יינתן לאדם רישיון אלא אם מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא אינו קטין או פסול דין;

(2) הוא אזרח ישראלי או תושב ישראל או תאגיד שהתאגד ונרשם בישראל או תאגיד שהתאגד מחוץ לישראל ונרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות, התשנ"ט-1999⁸;

(3) לא מתקיימים לגביו הליכי חדלות פירעון או פשיטת רגל כהגדרתם בחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018⁹, או לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980¹⁰, בהתאמה;

(4) היה המבקש תאגיד – הוא לא החליט על פירוקו מרצון ובית המשפט לא מינה לו כונס נכסים או ציווה על פירוקו או מתקיימים לגביו הליכים כאמור;

(5) לא נפתחה בעניינו חקירה פלילית, לא הוגש נגדו כתב אישום, והוא לא הורשע, בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לקבל את הרישיון.

8. בקשה לרישיון (א) בקשה לרישיון תוגש במתכונת שפרסמה הרשות ובצירוף אסמכתאות

להוכחת עמידתו של עוסק בפסולת בתנאים למתן רישיון; הממונה רשאי לדרוש ממגיש בקשה מידע ופרטים נוספים הדרושים לו לשם החלטה בבקשה.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר הפרטים שיש לכלול בבקשה לרישיון.

9. שיקולים שבטובת הציבור שיקולים שבטובת הציבור

השתכנעה הרשות על בסיס המלצה בכתב ממשטרת ישראל שנתן קצין משטרה בכיר, כי מגיש הבקשה לרישיון מעורב במעשים העלולים לגרום לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו או לפגיעה מהותית במשק הפסולת, רשאית היא לסרב לתת רישיון; בהחלטתה תתחשב הרשות, בין השאר בשיקולים אלה:

(1) מהותם, חומרתם ונסיבותיהם של המעשים המפורטים בהמלצת המשטרה והיותם מעשים המהווים עבירה;

(2) הזיקה בין הנסיבות והמעשים לפעילות בתחום הפסולת;

(3) הקשר בין ביצוע המעשים לבין השפעה שלא כדין של גורם המעורב בפשיעה חמורה;

(4) חלוף הזמן מביצוע המעשים;

⁸ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁹ ס"ח התשע"ח, עמ' 310.

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

(5) היקף המעשים.

תנאים ברישיון 10. (א) הרשות רשאית לקבוע חובות, הגבלות ותנאים שיחולו על עוסק בפסולת, ורשאית היא לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של עוסקים בפסולת, לרבות כתנאי לרישום במרשם או לקבלת רישיון, והכול כדי להבטיח את הפעילויות השונות בהתאם למטרות חוק זה, וכדי למנוע פגיעה בסביבה או בבריאות הציבור, ובכלל זה בעניינים אלה:

(1) החובה להחזיק ולהשתמש במסגרת העיסוק בפסולת במיתקנים או בציוד מתאימים, ולקיים מערכת להבטחת איכות;

(2) החובה למסור למזמין הובלה או שירות אחר מידע בדבר אופן ההובלה של פסולת, סוג הטיפול בפסולת או התנאים לביצוע טיפול מיטבי בפסולת;

(3) תנאים נוספים לרישום במרשם, למתן רישיון או לחידושו, בין השאר כדי להבטיח טיפול נאות בפסולת, למנוע פגיעה בסביבה ולאפשר שימוש חוזר או שימוש נוסף בפסולת או בשיירי תוצרים, ובכלל זה הוראות בעניין הפרדת סוגי פסולת ואיכות שיירי התוצרים;

(4) בהסכמת שר האוצר, הוראות לעניין קביעת אגרה בעד הגשת בקשה לרישיון או לרישום במרשם;

(5) מהימנותו המקצועית של המבקש, על יסוד אמות מידה שקבעה הרשות.

(ב) הרשות רשאית לתת למי שרשום במרשם הוראות נוספות בעניינים שבסמכות השר לקבוע בתקנות לפי סעיף קטן (א), למעט לפי פסקה (4) ו-(5), אם מצאה כי יש טעמים מיוחדים המצדיקים מתן הוראה פרטנית לאותו אדם, ובלבד שנתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו;

(ג) הרשות תפרסם נהלים ומדיניות כללית להפעלת סמכויותיו של הממונה בהתאם להוראות לפי פרק זה.

(ד) הממונה רשאי לסרב לתת רישיון תוך מתן נימוקים לדחייה ולאחר שנתן למבקש הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ה) קביעת הוראות לעניין סעיף קטן (א) ו-(ב) וסירוב לתת רישיון לפי הוראות סעיף קטן (ג), ייקבעו בין השאר בהתחשב בכל אלה: עידוד התחרות במשק הפסולת, עידוד פתרונות מיחזור או השבה על פני הטמנה, השגת יעדי הממשלה והבטחת האיתנות הכלכלית של מבקש הרישיון.

(ו) לא יינתן לאדם רישיון לטיפול בפסולת בדרך של הטמנה באזור בו קיימים פתרונות חלופיים להטמנה, לרבות השבת פסולת לאנרגיה.

(ז) רישיון לניהול מערכת יינתן רק לתאגיד, ובלבד שאינו מחזיק אמצעי שליטה בבעל רישיון לפעילות אחרת.

סירוב לחדש רישיון, 11. ביטול או התלייתו וביטול או התלייה של רישום

הממונה רשאי, בכל עת, לאחר שנתן לעוסק בפסולת הזדמנות לטעון את טענותיו, לסרב לחדש את הרישיון, לבטל את הרישיון או הרישום במרשם או להתלותם לתקופה שלא תעלה על שנה, בהתקיים אחד מאלה:

(1) הרישיון או הרישום במרשם ניתן על יסוד מידע כוזב או מטעה;

(2) חדל להתקיים בעוסק בפסולת אחד מהתנאים למתן הרישיון לפי סעיף 7(ב) או התנאים לרישום במרשם שנקבעו לפי סעיף 4, לפי העניין, או שהוא חדל לעסוק בעיסוק נשוא הרישום או הרישיון;

(3) העוסק בפסולת הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון או הרישום במרשם או הוראה מהותית מההוראות לפי חוק זה;

(4) פעילות העוסק בפסולת גורמת זיהום ניכר, מתמשך או חוזר ונשנה, או סיכון לסביבה או לציבור או מפגע אחר, והממונה נוכח כי לא ניתן למנוע באופן סביר את המשך הזיהום, הסיכון או המפגע בדרך אחרת.

פרק ג': אמצעי איכון ובקרה

חובות מוביל פסולת. 12. (א) מוביל פסולת לא יוביל פסולת, אלא ברכב להובלת פסולת הרשום במרשם ונושא בכל עת אמצעי איכון ובקרה כמפורט בתוספת, אשר מופעלים באופן רציף ומחוברים למערכת מקוונת לאיכון ובקרה לפי הוראות פרק זה, ובלבד שהתקיימו גם אלה:

(1) אם פרסמה הרשות תקנים או הנחיות לפי סעיף 14, אמצעי האיכון והבקרה תואמים את ההוראות האמורות;

(2) אם מותקן על כלי הרכב גם כלי אצירה, מתקיימות גם לגביו דרישות כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רכב להובלת פסולת הרשום במרשם, שסיווגו ברישיון הרכב הוא N1, יהיה רשאי להפסיק את האיכון הרציף של כלי הרכב בעת השימוש שנעשה בכלי הרכב אינו להובלה של פסולת; הממונה רשאי לתת לבעל כלי רכב כאמור הוראות להבטחת התיעוד, הבקרה והדיווח על הפעלת והפסקת איכון כאמור.

(ג) מוביל פסולת ימסור לנהג של כלי הרכב להובלת פסולת הודעה, שיצוינו בה הפרטים לפי סעיף 11 לחוק הגנת הפרטיות, על איכון של כלי הרכב ועל העברת הנתונים בזמן אמת למערכת המקוונת, וכן על שמירת הנתונים לתקופה של שלוש שנים; מוביל הפסולת ישמור העתק מההודעה לתקופה של שלוש שנים לפחות, ואולם, אין באי-מסירת הודעה לנהג או באי-שמירת ההעתק כדי לפגוע בתוקפם של הנתונים.

13. שטר מטען (א) על הובלת פסולת יחולו הוראות לפי סעיפים 13א ו-14 לחוק שירותי הובלה, התשנ"ז-1997¹¹, ומבלי לגרוע מהוראות החוק האמור, וייכללו בשטר המטען פרטים בדבר כלי הרכב ופרטי הנהג, פרטי יצרן הפסולת, נקודת המוצא של כלי הרכב, מועדי ההובלה, הרכב הפסולת, כמות או משקל ויעד פריקת הפסולת.

(ב) מוביל הפסולת ימלא את הפרטים הנדרשים כאמור בסעיף קטן (א), ויקבל את אישורו בכתב של יצרן הפסולת ושל מפעיל האתר המורשה בו נקלטה הפסולת, לפי העניין, על גבי שטר המטען.

(ג) לאחר פריקת הפסולת, ישלח מוביל הפסולת העתק של שטר המטען ליצרן הפסולת ולאתר בו נפרקה הפסולת.

(ד) הממונה רשאי לעיין בשטרי מטען ולקבל העתק מהם; נדרש יצרן פסולת, מוביל פסולת או בעל אתר לטיפול בפסולת להמציא שטר מטען כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

14. אמצעי איכון ובקרה (א) הרשות רשאית לפרסם באתר האינטרנט שלה, את כל אלה, לרבות לעניין אבטחת מידע ושיטות בדיקה לעמידה בתקן באמצעות מעבדה מוסמכת: והתחברות למערכת מקוונת

(1) תקנים ישראליים שעל אמצעי איכון ובקרה לעמוד בדרישותיהם;

(2) תקנים בין-לאומיים שעל אמצעי איכון ובקרה לעמוד בדרישותיהם;

(3) הנחיות לעניין אופן התחברות למערכת מקוונת מאובטחת שבאמצעותה יועבר לממונה מידע מאמצעי איכון ובקרה, וכן משטרי מטען, על ידי עוסק בפסולת;

¹¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 222.

(ב) הרשות תפרסם ברשומות הודעה בעניין פרסום התקנים או הנחיות כאמור בסעיף קטן (א), וכן בדבר עדכונם.

15. מטרת השימוש במידע אישי והגנה על מידע אישי
(א) מידע אישי במערכת המקוונת יישמר תוך שימוש במערכות תוכנה וחומרה מהימנות המקנות רמה גבוהה של זמינות ואמינות ומעניקות הגנה ברמה גבוהה מפני חדירה, גישה לא מורשית, דליפה, שיבוש, הפרעה או גרימת נזק למידע.

(ב) פרטים מזהים במערכת המקוונת יישמרו בנפרד (בסעיף זה – מאגר הפרטים המזהים), ייאספו וישמשו למטרות אלה בלבד:

(1) חקירה או העמדה לדין בשל עבירות לפי חוק זה או עבירות לפי דין אחר שעניינן הובלה, אצירה, טיפול או השלכה של פסולת שלא כדין;

(2) אכיפה בשל הפרות לפי חוק זה או לפי דין אחר שעניינן הובלה, אצירה, טיפול או השלכה של פסולת שלא כדין;

(3) גישה לפרטים המזהים ושימוש בהם יתאפשרו רק אם היה יסוד סביר לחשד כי בוצעה עבירה כאמור בסעיף קטן (1) או יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה כאמור בסעיף קטן (2);

ואולם, אין באמור כדי לגרוע מסמכות הרשות לעשות שימוש במידע במערכת המקוונת גם למטרות סטטיסטיות לצורך מילוי תפקידים לפי דין, ובלבד שתוצרי השימוש לא יכללו מידע אישי.

(ג) הרשות תיתן הרשאות גישה למידע אישי, בהתאם למדיניות שתגבש, למי שהמידע נדרש לו למטרות המנויות בסעיף קטן (ב) או למטרות של זיהוי, מניעה או סיכול של עבירות או הפרות כאמור בסעיף קטן (ב), לצורך מילוי תפקיד שהוסמך לו לפי דין, ובאופן שימזער, ככל האפשר, את הסיכון לפגיעה בפרטיותו של אדם, בשים לב לחלופות טכנולוגיות אפשריות למתן הרשאות גישה כאמור; לא תותר גישה לפרטים מזהים במערכת אלא למי שקיבל הרשאה כאמור ובכפוף לסעיף קטן (ב)(3); הרשות רשאית לתת הרשאת גישה לעובד של רשות מקומית שהוסמך לביצוע פיקוח ואכיפה לפי חוק זה, לגבי תחום הרשות המקומית שלגביה הוסמך, אולם פרטים מזהים השמורים במערכת יימסרו לעובד כאמור מבלי שתניתן לו הרשאת גישה למאגר הפרטים המזהים.

(ד) אדם שקיבל מידע אישי לפי פרק זה ישמור אותו בסוד, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש אלא למטרות לפי סעיף קטן (ב) או לפי צו של בית משפט.

(ה) המידע במערכת המקוונת יישמר לתקופה של שלוש שנים, ולאחריה יימחק ממנה מידע אישי, אלא אם נמצא כי הוא נדרש לצורך חקירה, העמדה לדין או אכיפה של עבירות או הפרות מסוימות;

(ו) הרשות רשאית לקבוע בתקנות, בהסכמת שר המשפטים, הוראות לעניין התנאים לשימוש במידע, החזקתו, שמירתו ומחיקתו.

(ז) בסעיף זה –

”מידע אישי” – כהגדרתו בחוק הגנת הפרטיות;

”פרט מזהה” – שם פרטי, שם משפחה, מספר זהות, מספר דרכון או מספר מזהה אחר שניתן על ידי רשות שלטונית ליחיד.

פרק ד': הובלה וטיפול בפסולת

16. חובות, הגבלות ותנאים נוספים החלים על בעל רישיון לטיפול בפסולת

בעל רישיון לטיפול בפסולת ייתן שירות לכלל הציבור בלא הפליה, בהתאם לאמות מידה וכללים שקבעה הרשות.

17. מערכת תשלומים להובלה וטיפול בפסולת

(א) לא ישלם אדם עבור פעילות בפסולת, ולא יקבל עוסק בפסולת תשלום עבור פעילות כאמור, אלא באמצעות מערכת תשלומים לפי הוראות חוק זה.

(ב) הרשות תורה על הקמתה והפעלתה של מערכת תשלומים.

(ג) מערכת התשלומים תופעל על ידי מנהל המערכת.

(ד) הרשות תורה על כללים לעניין אופן התשלום, קבלת אסמכתאות מהימנות על מתן שירות הובלה או טיפול בפסולת כתנאי לתשלום.

18. אבטחת אישיות מאוימת

(א) בסעיף זה –

"האזור" – כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז–2007¹², כפי שהוארך תוקפן ותוקם נוסחן בחוק, מזמן לזמן ;

"אישיות מאוימת" – בעל רישיון ועובדיו, והכל אם קצין מוסמך קבע לגביו כי יש צורך באבטחתו עקב איומים ;

"חוק להסדרת הביטחון" – חוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח–1998¹³ ;

"פעולות אבטחה" – פעולות הנעשות בידי אדם, והדרושות לשם שמירה על ביטחונה האישי של אישיות מאוימת ;

"פעולות אבטחה מאושרות" – פעולות אבטחה שניתנה לגביהן הודעה מאת הקצין המוסמך לפי סעיף קטן (ב) ;

"קצין מוסמך" – קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה שמינה המפקח הכללי של המשטרה לעניין זה.

(ב) לשם שמירה על ביטחונה של אישיות מאוימת ובכפוף לכללים שתקבע הרשות, רשאי קצין מוסמך להורות על ביצוע פעולות אבטחה מאושרות בישראל או באזור, לרבות בידי מאבטח שמינתה הרשות לשם ביצוע פעולות כאמור, במקום שבו מצויה אישיות מאוימת, ובלבד שלא יבוצעו פעולות כאמור אלא לאחר שקצין מוסמך הודיע בכתב לרשות כי יש צורך בנקיטתן עקב איומים ; סעיפים 13, 13א ו-14 לחוק להסדרת הביטחון יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין מינויו וסמכויותיו של מאבטח כאמור בסעיף זה.

פרק ה': יעדי ממשלה, תוכנית אב רב-שנתית ותוכנית לאומית

יעדי ממשלה 19. (א) בתוך שנתיים מיום פרסומו של חוק זה, תקבע הממשלה יעדים ארוכי טווח לרשות עד לשנת 2050, בנושאים אלה :

(1) חובות צמצום והפרדה במקור של פסולת ;

(2) מיחזור והשבה ;

(3) צמצום הטמנה.

¹² ק"ת התשכ"ז, עמ' 2741 ; ס"ח התשכ"ח, עמ' 20 ; התשפ"ג, עמ' 10.
¹³ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

(ב) יעדים כאמור בסעיף קטן (א) יקבעו לפי הצעת השרים לאחר שהתייעצו עם הרשות לעניין ישימותם ועלותם המשקית ובהתאם למקובל במדינות החברות בארגון לשיתוף פעולה ולפיתוח כלכלי (OECD) שלהן מאפיינים דומים לישראל.

(ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א) –

(1) לעניין שיעור ההטמנה, תפעל הרשות לצמצם את שיעורו עד לקביעת יעדים כאמור באותו סעיף קטן, כך שיעד שיעור ההטמנה החל מיום פרסומו של חוק זה ועד לשנת 2050 יהיה 26%.

(2) לעניין הקמת אתרים לטיפול בפסולת בדרך של השבה לאנרגיה, תפעל הרשות להקמתם, בהתאם ליעדים כמפורט להלן:

(א) עד שנת 2030 – 3 אתרים;

(ב) עד שנת 2035 – 5 אתרים;

(ג) עד שנת 2040 – 10 אתרים;

(ד) עד שנת 2045 – 13 אתרים;

(ה) עד שנת 2050 – 16 אתרים.

(ד) הרשות תפעל להשגת היעדים האמורים בסעיפים קטנים (א) ו-(ג) מבלי לפגוע בהבטחת שירות סדיר ואמין של שירותי פסולת.

20. (א) הרשות תפרסם תוך שנתיים ממועד הקמתה, תוכנית אב רב-שנתית לתקופה שלא תפחת מ-25 שנה. תוכנית אב רב-שנתית

(ב) התוכנית תגדיר את כל אלה, תוך השגת יעדי הממשלה:

(1) צורכי התשתיות של משק הפסולת;

(2) יעדים כמותיים של צמצום הטמנה;

(3) תעדוף השקעות בהקמת מתקני השבה.

(ג) התוכנית תעודכן אחת לחמש שנים ותיקבע תוך הבטחת יתירות וזמינות נדרשת לצורך הבטחת אספקת שירותי פסולת בתרחישים שונים של עמידה ביעדי הממשלה ותכלול בחינת עלות תועלת משקית וסביבתית.

21. (א) הרשות תפרסם אחת לחמש שנים תוכנית פיתוח לאומית, במטרה לעמוד בתוכנית אב. תוכנית פיתוח לאומית

(ב) תוכנית כאמור בסעיף קטן (א) תכלול את כל אלה :

- (1) תוכנית עבודה לאישור תוכניות סטטוטוריות להקמת אתרים לטיפול בפסולת ולביצוע פעולות תשתית ;
- (2) חובות אשר יחולו על בעלי רישיון, לצורך מימוש תוכנית העבודה כמשמעותה בפסקה (1).

פרק ו' : רשות הפסולת

סימן א' : הרכב הרשות, סמכויותיה ותפקידיה

22. הקמת רשות הפסולת מוקמת בזה במשרד להגנת הסביבה רשות הפסולת שתפעל בהתאם למטרותיו של חוק זה ובהתאם למדיניות השר ולמדיניות הממשלה.

23. תפקידי הרשות ואלה תפקידי הרשות :

- (1) קביעת תעריפים לפעילות בפסולת ;
 - (2) ייעוץ לממשלה בקביעת המדיניות בנושא הפסולת ;
 - (3) סיוע לשרים במילוי תפקידם בנושא פסולת ;
 - (4) ביצוע מדיניות הממשלה שיש לה השלכות על משק הפסולת ;
 - (5) קביעת הוראות לעניין חוק זה, לרבות בעניינים אלו :
- (א) קביעת אמות מידה לרמה, לטיב ולאיכות השירות שנותן בעל רישיון לפעילות טעונה רישוי לפי חוק זה ;
- (ב) קביעת כללים למתן רישיונות ורישום במרשם לפי חוק זה ;
- (ג) קביעת תקנים לטיפול בפסולת ולתוצרי מיחזור, קומפוסטציה או השבה ;

(6) מתן רישיונות, פיקוח על מילוי תנאים שנקבעו ברישיונות ועל בעלי רישיונות או רשומים במרשם ;

(7) ביצוע פעולות בשעת חירום בהתאם להוראות סעיף 47 ;

(8) תכנון אתרים נדרשים לטיפול בפסולת.

24. קביעת תעריפים (א) הרשות תקבע תעריפים על בסיס עקרון העלות בהתחשב, בין היתר, בסוג השירותים, בזמינותם, ברמתם ובעלותם הכלל ארצית.

(ב) לשם קביעת התעריפים, תבצע הרשות פעולות של בקרת העלויות של בעל רישיון.

(ג) לעניין קביעת העלות כאמור בסעיף קטן (א), תביא הרשות בחשבון בין היתר את שיעור תשואה נאותה על ההון; הרשות רשאית שלא להביא בחשבון הוצאות אשר לדעתה אינן דרושות למילוי חובות על פי רישיון;
(ד) ביישום עקרון העלות לשם קביעת התעריפים תכיר הרשות בעלויות הנובעות מכל אלה:

(1) תוכנית הפיתוח ויעדי הממשלה;

(2) הוצאות שהוצאו לצרכי תפעול משק הפסולת בחירום.

(ה) הרשות תפרסם את התעריפים ברשומות.

25. עדכון התעריפים (א) הרשות תקבע את התעריפים מעת לעת לפי שיקול דעתה המקצועי הבלעדי ובהתאם להוראות סעיף 24 והם יעודכנו לפי נוסחת עדכון שתקבע הרשות, לכל הפחות, אחת לשנה.

(ב) נוסחת העדכון לפי סעיף קטן (א) תביא בחשבון עודפים; לעניין זה, "עודפים" – פערים שנוצרו בין תחזית העלויות השנתיות הצפויות לבין ביצוע בפועל של פעילות בפסולת, בכל שנה עוקבת.

26. דוח שנתי הרשות תפרסם, אחת לשנה, דין וחשבון על פעולותיה שיכלול, בין היתר, את כל אלה:

(1) סטטוס התקדמות תוכנית הפיתוח;

(2) היצע האתרים לטיפול בפסולת הקיים;

(3) היקף הפסולת לפי זרמים שונים;

(4) נתונים עדכניים בנוגע לייצור והרכב הפסולת במשק;

(5) השוואה לרגולציה ולטיפול במשקים שונים בעולם;

(6) ניתוח של תחרותיות המשק;

(7) מבנה העלויות במשק.

27. פרסום החלטות (א) החלטות הרשות לפי חוק זה, לרבות ביאורים בדבר אופן קביעת התעריפים ונתונים סטטיסטיים, יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות, זולת אם קבעה הרשות אחרת, בנסיבות מיוחדות שינומקו.

(ב) פרסומי הרשות כאמור בסעיף קטן (א) וכן רישיונות שניתנו לפי חוק זה יועמדו לעיון הציבור במשרדי הרשות ובמשרדי בעלי הרישיונות הנוגעים בדבר בשעות העבודה הרגילות; השר רשאי לקבוע אגרה בעד עיון.

סימן ב': מליאת הרשות

מליאת הרשות 28. (א) לרשות תהיה מליאה, המורכבת משישה חברים כמפורט להלן:

(1) המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה;

(2) הממונה על התקציבים במשרד האוצר שיכהן מתוקף תפקידו, או נציגו;

(3) נציג של הגופים הציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה מתוך רשימת מועמדים שיגישו גופים אלה; לענין זה, "הגופים הציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה" – הגופים המפורטים בחלק א' בתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה (תיקוני חקיקה), התשס"ג–2002¹⁴;

(4) נציג מרכז השלטון המקומי בישראל;

(5) נציג ארגון המועצות האזוריות בישראל;

(6) נציג מקרב הציבור שתמנה הממשלה לפי הצעת שר האוצר, שהוא בעל תואר אקדמי באחד ממקצועות אלה: כלכלה, ראיית חשבון, מינהל עסקים, הנדסה או מקצוע אחר בתחום משק הפסולת, ולו ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בתחומים האמורים.

(ב) הממשלה, על פי המלצת השר להגנת הסביבה, שר האוצר ושר הפנים תבחר את מנהל הרשות והוא יהיה גם יושב ראש המליאה.

(ג) מנהל הרשות יהיה עובד המדינה; תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים ואפשר לחזור ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת, של שלוש שנים.

תקופת כהונה 29. תקופת כהונתו של חבר מליאה תהיה שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה נוספת.

סדרי עבודת המליאה 30. (א) המניין החוקי בישיבות המליאה הוא רוב חבריה.

¹⁴ ס"ח התשס"ג, עמ' 118.

(ב) החלטות המליאה יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים המצביעים באותה ישיבה, ובמקרה של קולות שקולים יהיה ליושב ראש המליאה קול נוסף.

(ג) המליאה תקבע לעצמה את דרכי עבודתה וניהול דיוניה, ככל שאלה לא נקבעו בחוק זה או על פיו.

ישיבות הרשות 31. ישיבות הרשות יתקיימו לפחות אחת לחודש; הרשות תקיים ישיבה מיוחדת אם דרשו זאת לפחות שניים מחבריה; הישיבה תתקיים תוך שבעה ימים מיום הדרישה, זולת אם בנסיבות הענין נדרש לקיימה תוך זמן קצר יותר; בישיבה תדון הרשות בנושאים המפורטים בדרישה.

חובת גילוי ואיסור 32. (א) לא יתמנה ולא יכהן כחבר המליאה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המליאה לבין עניין אחר שלו או של בן משפחתו או של תאגיד שהוא או בן משפחתו הינם בעלי עניין בהם.

(ב) מי שהתמנה כחבר מליאה לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שנבחן הצורך לערוך לו הסדר למניעת ניגוד עניינים.

(ג) חבר מליאה שעשוי להיות לו ענין, במישרין או בעקיפין, בנושא העומד לדיון במליאה, יודיע על כך בכתב למנהל הרשות וליועץ המשפטי של הרשות, מיידי לאחר שנודע לו כי הנושא האמור עומד לדיון, ולא יהיה נוכח בדיוני המליאה באותו נושא, אלא באישור היועץ המשפטי של הרשות.

תום כהונה לפני 33. חבר המליאה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו רק בשל נסיבות חריגות תום תקופת הכהונה שיקבעו בתקנות.

סימן ג': יושב ראש מליאת הרשות

סמכויות 34. (א) יושב ראש המליאה שמונה לפי סעיף 28(ב) ישמש גם כמנהל הרשות ויהיה ממונה על ביצוע תפקידי הרשות לעניין סעיפים 23(7) ו-8).

(ב) מליאת הרשות רשאית להאציל את סמכויותיה לפעולה מסוימת או לסוג פעולה, למנהל הרשות, ואולם לא תהיה היא רשאית להאציל את סמכויותיה לעניין סעיפים 23(1) ו-5(א) ו-ב).

פרק ז': אכיפה ועונשין

סימן א': עיצום כספי

- עיצום כספי .35 פעל בעל רישיון שלא לפי תנאי הרישיון בניגוד לסעיף 46, רשאי מנהל הרשות להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום של 250,000 שקלים חדשים, ואם בוצעה ההפרה על ידי תאגיד – 500,000 שקלים חדשים.
- הודעה על כוונת חיוב .36 (א) היה למנהל הרשות יסוד סביר להניח כי פעל בעל רישיון שלא לפי תנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 46 (בסימן זה – המפר), ובכוונתה להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בסימן זה – הודעה על כוונת חיוב).
- (ב) בהודעה כאמור, יציין מנהל הרשות, בין השאר, את אלה:
- (1) המעשה או המחדל (בסימן זה – המעשה), המהווה את ההפרה;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
- (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני מנהל הרשות לפי הוראות סעיף 37;
- (4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 39, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.
- זכות טיעון .37 מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 36 רשאי לטעון את טענותיו לפני מנהל הרשות, בכתב או בעל פה, כפי שיוורה מנהל הרשות, לעניין הכוונה להטיל עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי מנהל הרשות להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.
- החלטת מנהל הרשות ודרישת תשלום .38 (א) מנהל הרשות יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 37, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 40.
- (ב) החליט מנהל הרשות לפי הוראות סעיף קטן (א) –
- (1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בסימן זה – דרישת תשלום); שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;
- (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

- (ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט מנהל הרשות את נימוקי החלטתו.
- (ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 37, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.
39. (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכה ההפרה.
- (ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 46, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.
40. (א) מנהל הרשות אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) מליאת הרשות, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאית לקבוע בכללים מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכום הקבוע בפרק זה, ובשיעורים שתקבע.
- (ג) מנהל הרשות יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).
41. (א) המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 38.
- (ב) מנהל הרשות רשאי, על פי בקשתו של המפר, להחליט על פריסת התשלום של העיצום הכספי, ובלבד שמספר התשלומים לא יעלה על עשרה תשלומים חודשיים.
- (ג) התשלום החודשי כאמור בסעיף קטן (ב) יהיה מעודכן למועד תשלומו, בתוספת הפרשי הצמדה; לא שילם המפר תשלום חודשי במועדו, יראו את החלטת מנהל הרשות על פריסת התשלום כאמור בסעיף קטן (ב) כבטלה, ועל יתרת התשלום של העיצום הכספי יחולו הוראות סעיף 42.
- הפרה נמשכת
והפרה חוזרת
- סכומים מופחתים
- המועד לתשלום
העיצום הכספי
ופריסת תשלומו

- ריבית שקלית ודמי 42. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת פיגורים, ריבית שקלית ודמי פיגורים, עד לתשלומו, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה, בשינויים המחויבים; בסימן זה –
- ”דמי פיגורים” ו”ריבית שקלית” – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה;
- ”חוק פסיקת ריבית והצמדה” – חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ”א–1961¹⁵.
- גבייה 43. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)¹⁶.
- עיצום כספי בשל 44. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר 46 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.
- ערעור 45. (א) על החלטה סופית של מנהל הרשות לפי סימן זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.
- (ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך מנהל הרשות או שבית המשפט הורה על כך.
- (ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת ריבית שקלית מיום תשלומו עד ליום החזרתו, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה לעניין ריבית זו, בשינויים המחויבים.

סימן ב': עונשין

- מסירת פסולת 46. המוסר פסולת שלא לבעל רישיון או רשום במרשם ביודעין, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, התשל”ז–1977¹⁷.

פרק ח': הוראות שונות

¹⁵ ס”ח התשכ”א, עמ’ 192.
¹⁶ חוקי אי”י, כרך ב’, עמ’ (ע) 1374, (א) 1399.
¹⁷ ס”ח התשל”ז, עמ’ 226.

שעת חירום

47.

(א) השר, בהמלצת הרשות, רשאי להכריז בצו על שעת חירום במשק הפסולת, לתקופה מוגבלת; לענין זה, "שעת חירום" – מצב שבו מתקיים חשש לשיבוש חמור באחת מפעילויות הפסולת בהתאם לחוק זה בארץ או בחלקה באופן שעלול להביא לסכנה לבריאות הציבור או לסביבה.

(ב) הכריז השר על שעת חירום כאמור, הרשות תהיה רשאית לפעול באופנים הבאים –

(1) לחייב בעל רישיון לספק שירותים בתנאים שתקבע לזמן מוגבל במהלך מצב החירום;

(2) להפעיל אתרים לטיפול בפסולת קיימים על ידי בעל רישיון מטעמה ככל ובעל הרישיון באתר לא פעל בהתאם להנחיותיה.

פרק ט': שמירת דינים והוראות אחרות

48. תיקון חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד–1984¹⁸, בסעיף 10 –

(1) בכל מקום, במקום "המשרד לאיכות הסביבה" יבוא "הרשות" ובמקום "השר לאיכות הסביבה" יבוא "הרשות";

(2) בסעיף קטן (ו), במקום "השר להגנת הסביבה" יבוא "הרשות";

(3) בסופו יבוא:

"(ז) בסעיף זה, "הרשות" – רשות הפסולת כמשמעותה בחוק אסדרת משק הפסולת בישראל והקמת הרשות הארצית לטיפול בפסולת, התשפ"ו–2026."

49. תיקון חוק לסילוק ולמיחזור צמיגים, התשס"ז–2007¹⁹ –

(1) בסעיף 2, במקום ההגדרה "הממונה" יבוא:

"הממונה" – יושב ראש הרשות כהגדרתו בחוק אסדרת משק הפסולת בישראל והקמת הרשות הארצית לטיפול בפסולת, התשפ"ו–2026";

(2) סעיף 5 – בטל.

¹⁸ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.
¹⁹ ס"ח התשס"ז, עמ' 96.

- תיקון חוק הפיקדון 50. בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט–1999²⁰ – על מכלי משקה
- (1) בסעיף 1, במקום ההגדרה "הממונה" יבוא:
- "הממונה" – יושב ראש הרשות כהגדרתו בחוק אסדרת משק הפסולת בישראל והקמת הרשות הארצית לטיפול בפסולת התשפ"ו–2026";
- (2) סעיף 9 – בטל.
51. תיקון חוק לטיפול סביבתי בציווד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות, התשע"ב–2012²¹ – חשבון חוק לטיפול סביבתי בציווד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות
- (1) בסעיף 1, במקום ההגדרה "המנהל" יבוא:
- "יושב ראש הרשות" – יושב ראש הרשות כהגדרתו בחוק אסדרת משק הפסולת בישראל והקמת הרשות הארצית לטיפול בפסולת, התשפ"ו–2026";
- (2) סעיף 60 – בטל;
- (3) בכל מקום, במקום "המנהל" יבוא "יושב ראש הרשות".
52. תיקון חוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד–2013²², בתוספת, בסופה יבוא:
- התחרות ולצמצום הריכוזיות
- "תחום הפסולת 25. תחום הפעילות שלפיו נדרש רישיון לפי סעיף 7(א) לחוק אסדרת משק הפסולת בישראל והקמת הרשות הארצית לטיפול בפסולת, התשפ"ו–2026".
53. הוראות מעבר
- מי שערב תחילתו של חוק זה עסק באחת מהפעילויות כהגדרתן בחוק זה, יהיה רשאי להמשיך בביצוע אותה פעילות, למשך 24 חודשים ממועד הקמת הרשות.

²⁰ ס"ח התשנ"ט, עמ' 170.

²¹ ס"ח התשע"ב, עמ' 530.

²² ס"ח התשע"ד, עמ' 92.

ביצוע, תקנות וכללים	54.	השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להתקין תקנות וכללים לביצועו.
תחילה	55.	תחילתו של סעיף 48, עם הקמת הרשות.

תוספת

(סעיף 12(א))

- (1) נווטן (GPS) הכולל זיהוי שעה ;
- (2) חיישן פריקה ;
- (3) מד עומס ;
- (4) מצלמה אחורית, למעט במשאיות דחס – ובלבד שצילומים ממצלמה אחורית לא יהיו ניתנים לצפייה ולא יישמרו, אלא באופן שלא יאפשר את זיהוי הנוסעים בכלי רכב אחרים או עוברי דרך אחרים.

דברי הסבר

משק הפסולת בישראל מצוי במשבר מתמשך מזה שנים. המשק מאופיין ברמת טיפול נמוכה, פגיעה סביבתית נרחבת, פשיעה, חוסר יעילות משקית ועלויות גבוהות לציבור ולרשויות המקומיות. שיעור ההטמנה בישראל עומד כיום על כ-80% מהפסולת – פי שלושה מהממוצע במדינות ה-OECD – והיקף הפסולת שאינה מטופלת או מושלכת במרחב הציבורי מוערך במיליוני טונות בשנה. מצב זה גורם לפגיעה ישירה בבריאות הציבור, בזיהום הקרקע, האוויר ומי התהום, ולבזבוז קרקע ומשאבים יקרים במדינה צפופה.

מבחינה רגולטורית, כיום, תחום הפסולת מוסדר באמצעות מספר חוקים נקודתיים שונים, שכל אחד מהם עוסק בזרם פסולת מסוים. הדבר יוצר כפילויות, חוסר תיאום רגולטורי ואי-וודאות בשוק מבנה האסדרה הנ"ל הינו גורם מעכב בתכנון אסטרטגי ופיתוח תשתיות במשק, וכן בניהול אפקטיבי של כלל הזרמים, ואף מביא לכך שמרבית פעולות הממשלה בשוק זה מתבצעות כתגובה למפגעים נקודתיים ולא כחלק ממדיניות כוללת.

בנוסף, המשק מתאפיין במבנה ריכוזי ותחרות מוגבלת, היוצרים כוח שוק גדול בידי מספר מצומצם של גורמים. כך, אינטגרציות אנכיות ואופקיות בין מתקנים במשק, וכן פערים רגולטוריים ואכיפתיים, מאפשרים אפליית מחירים, דחיקת שחקנים חדשים פוטנציאליים בשוק ופגיעה בשירות לציבור. חלק ממאפיינים אלה מנוצלים על ידי גורמי פשיעה ומובילים להשתלטות על מכרזים ברשויות מקומיות ולניצול תחום הפסולת כזירה להלבנת הון. מבחינה תשתיתית, ישראל סובלת ממחסור חמור במתקני טיפול מתקדמים לטיפול בפסולת, בשל העדר מלאי תכנוני, שינויים תכופים במדיניות וקשיים כלכליים. העדר תשתיות אלו מעמיק את התלות בהטמנה, מייקר את הטיפול בפסולת ומגביר את הנטייה להשלכה בלתי חוקית.

ברמה הכלכלית, משק הפסולת מנוהל כיום במודל מבוזר ובלתי יעיל, הנשען על היטל הטמנה וקרן ייעודית (קרן הניקיון). מודל זה יוצר פער בין זמן גביית ההיטל לבין השקעתו בתשתיות, ומונע תכנון ארוך טווח. בניגוד למשקי תשתית אחרים בישראל, מים, חשמל וגז, הפועלים כמשקים סגורים, משק הפסולת בישראל אינו מבוסס על עקרון העלות, ואינו משקף את העלות הכלכלית האמיתית של השירות לצרכן. הרפורמה המוצעת מבקשת לפתור את המשבר המתואר באמצעות חוק מסגרת אחוד למשק, כפי שקיים כיום במשקי החשמל, המים והגז, בהקמת רשות פסולת עצמאית, ובאסדרת משק הפסולת כמשק סגור המבוסס על עקרון העלות. מטרת הרפורמה היא ליצור תשתית ניהולית וכלכלית שתבטיח רציפות באספקת שירותי הפסולת כשרות חיוני; קידום טיפול מתקדם ומפוקח בפסולת בהתאם לסטנדרטים של מדינות ה-OECD; צמצום פשיעה סביבתית וכלכלית באמצעות רגולציה אחידה, רישוי ובקרה; ייעול כלכלי והפחתת עלויות לציבור באמצעות תכנון מרכזי וקידום התחרות במשק; פיתוח תשתיות לאומיות ארוכות טווח.

עיקר התועלות מהרפורמה: (1) הבטחת משאבים לצורך פיתוח במשק ושיפור הטיפול; (2) חסכון כלכלי של מעל 450 מיליון שקלים חדשים לא כולל מע"מ בשנה הראשונה ליישום הרפורמה לרשויות המקומיות, וחסכון נוסף הודות לצמצום ההיטל, ולמעבר המשק להתנהלות כלכלית מוסדרת יותר ותחרותית יותר, המורידה את הסיכון הכלכלי של הפעילות בו, הקיים במודל הנוכחי, וכן מתן אפשרות ליעול השינוע במשק; (3) הבטחת רמת שירות ואמינות אספקת שירותי פסולת; (4) צמצום בעיות פשיעה ותחרותיות.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ו' באדר התשפ"ו (23.02.2026)